

DECIZIA NR. 196

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Biroul Vamal Brașov, privind soluționarea contestației depusă de SCX, înregistrată la D.G.F.P. Brasov.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele vamale din cadrul Biroului Vamal Brasov în Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale prin care s-au calculat accesorii aferente datoriei vamale.

Totodata, petenta contesta Instiintarea de plata prin care organul vamal i-a comunicat faptul ca figureaza in evidentele fiscale vamale cu un debit restant reprezentand accesorii aferente datoriei vamale.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175,176 și 177 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC X.

I. SC X formulează contestație împotriva Instiintarii de plata si Deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale prin care s-au calculat accesorii aferente datoriei vamale stabilita suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin contestatia formulata petenta solicita anulara Instiintarii de plata si Deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, motivand astfel:

Actele constatatoare prin care s-au stabilit diferenta de taxa si comision vamal au fost comunicate odata cu Instiintarea de plata.

Petentul sustine ca la cap.VI din Actele constatatoare se precizează ca "diferentele de incasat privind taxele vamale, comisionul vamal se platesc in termen de 7 zile de la data comunicarii Actului constator" si considera ca diferentele de obligatii vamale stabilite prin Actele constatatoare mai sus mentionate aveau termen scadent de 7 zile de la data comunicarii iar majorarile de intarziere sunt datorate in caz de neplata a acestor diferente.Se invoca art.45 din Codul de procedura fiscala care prevede ca actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioare mentionata in actul administrativ fiscal.

Petenta precizeaza ca, sumele stabilite prin Actele constatatoare mai sus mentionate au fost achitate inainte de termenul scadent stabilit, chiar inainte ca titlurile de creanta sa fie comunicate, sumele stabilite suplimentar fiind incasate din depozitul banesc constituit la Biroul vamal Brasov.

Astfel, petenta sustine ca deciziile prin care s-au calculat majorarile de intarziere sunt nelegale si nu pot fi puse in executare deoarece, pe de o parte obligatia asupra careia s-au calculat majorarile de intarziere a fost achitata inainte de termenul scadent stabilit iar pe de alta parte aceste decizii au fost comunicate odata cu instiintarea de plata, incalcandu-se astfel dispozitiile art.44 si 137 alin.(8) din Codul de procedura fiscala.

Fata de considerentele expuse si dispozitiile legale invocate, petenta sustine ca Instiintarea de plata si Deciziile sunt netemeinice si nelegale solicitand astfel admiterea

contestației pentru suma reprezentând majorări de întârziere aferente diferentelor de taxe vamale și comision vamal stabilite suplimentar.

II. Prin Instiintarea de plată, organul vamal din cadrul Biroului vamal Brașov transmite SC X ca figurează în evidențele fiscale cu o obligație de plată restantă reprezentând majorări de întârziere aferente taxelor vamale și comisionului vamal stabilit suplimentar în actele constatatoare mai sus menționate.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorări de întârziere, pe perioada 14.02.2006-15.06.2006, aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorări de întârziere, pe perioada 15.02.2006-15.06.2006, aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorări de întârziere, pe perioada 16.02.2006-15.06.2006, aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorări de întârziere, pe perioada 17.02.2006-15.06.2006, aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile petentului, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1. Referitor la Instiintarea de plată, contestată de petenta, prin care organul vamal din cadrul Biroului vamal Brașov transmite SC X ca figurează în evidențele fiscale cu o obligație de plată restantă reprezentând majorări de întârziere aferente taxelor vamale și comisionului vamal, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Brașov prin Biroul de Soluționare a Contestărilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației înaintată împotriva Instiintării de plată, în condițiile în care contestația înaintată împotriva unui alt act administrativ fiscal nu intra în competența sa de soluționare.**

În fapt, prin contestația formulată SC X solicită anularea Instiintării de plată prin care organul fiscal din cadrul Biroului Vamal Brașov menționează ca petenta figurează în evidențele fiscale cu o datorie vamală reprezentând majorări de întârziere aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

În drept, pentru cazul în speta sunt aplicabile prevederile art.174 alin.(1) și 178 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizează:

-art.174 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

- art. 178 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror cuantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

Totodata, sunt aplicabile și prevederile pct.4 din Decizia comisiei fiscale nr.6/2004, care precizează:

“Prin organ fiscal emitent, în sensul art. 178 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se înțelege serviciul /biroul / compartimentul emitent al actului administrativ.”

Pct.5.1 și pct 5.2 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Brașov nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată împotriva altor acte administrative fiscale, respectiv a Instiintării de plată, întrucât nu intră în competența sa de soluționare, respectiv nu intră sub incidența art.178 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Prin urmare, în temeiul art.178 alin.(2) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală și pct 9.8 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația va fi înaintată spre soluționare organelor vamale din cadrul Biroului Vamal Brașov.

2.Referitor la majorările de întârziere aferente datoriei vamale stabilită suplimentar, contestate de petenta, precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov, este dacă petenta datorează bugetului de stat majorări de întârziere aferente datoriei vamale stabilită suplimentar prin Actele constatatoare în condițiile în care contribuabilul și-a însușit obligația de a achita debitele reprezentând obligații vamale stabilite suplimentar prin acte constatatoare mai sus menționate iar obligația vamală a luat naștere la data exportului produselor compensatoare.

În fapt, organele vamale din cadrul Biroului Vamal, pentru produsele compensatoare exportate de petentă în luna februarie 2006, au verificat îndeplinirea criteriului de origine conform Protocolului din 27.12.2001, referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat prin OUG nr.192/2001.

La data realizării exportului, conform "declarației pe factura" data pe proprie răspundere, petenta a declarat în mod neîntemeiat ca produsele exportate îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate produse originare.

Urmare a controlului vamal ulterior efectuat potrivit prevederilor art.61 din Legea nr.141/1997 privind codul Vamal al României, s-a constatat că asupra unor operațiuni de export s-au utilizat materiale neoriginare importate în regim vamal suspensiv, astfel încât s-a constatat nașterea unei obligații vamale iar prin Actele constatatoare, au fost calculate diferențe de taxe vamale și comision vamal.

Obligațiile vamale au fost calculate potrivit prevederilor art.4 coroborat cu art.15 din Protocolul nr.4 al Acordului România- Uniunea Europeană având în vedere eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 pentru mărfurile de origine română cu destinație de export în una din țările Uniunii Europene, în obținerea cărora s-au utilizat materiale neoriginare importate în regim vamal suspensiv, astfel încât taxele vamale garantate și comisionul vamal garantat cu ocazia importului **trebuie plătite.**

Datoria vamală pentru materialele neoriginare ia naștere la data efectuării exportului produselor compensatoare potrivit prevederilor art15 alin.(2) din OUG nr.192/2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte.

În drept, art. 61 alin (1) și (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, precizează :

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vama, să efectueze controlul vamal ulterior, al operațiilor

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidente referitoare la mărfurile vamuite."

Obligațiile vamale au fost determinate având în vedere prevederile art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte coroborat cu prevederile art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, care precizează:

-art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001

1.a) Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art. 3 și 4, pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

2. Interdicția prevăzută la paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație,

precum și produselor menționate la subparagraful 1 b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică, expres sau în fapt atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

-art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României

"(1) Cuquantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale."

Totodată, art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României coroborat cu punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , precizează:

-art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României

"(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate."

-punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004

"Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;

e) documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii;"

Intrucât organul vamal a acordat un regim suspensiv potrivit declarației vamale de import dată pe proprie răspundere de către petentă la data importului de materii prime și a acordat liberul de vama la data exportului de produse compensatoare în baza "declarației pe factura" dată pe proprie răspundere de către petentă, iar ulterior s-a dovedit că unele produse compensatoare exportate nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate "produse originare" conform Protocolului din 27.12.2001, rezulta ca taxele vamale și comisionul vamal suplimentar au fost stabilite în mod legal de organele vamale prin Actele constatatoare.

Potrivit prevederilor legale în speță datoria vamală pentru materialele neoriginare ia naștere și este scadentă la data efectuării exportului produselor compensatoare, iar obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii.

Petenta evidentiază faptul că, pentru obligațiile vamale stabilite prin actele constatatoare mai sus menționate a fost acceptată stingerea acestora din depozitul banesc constituit în acest scop, astfel aceasta și-a însușit obligația de plată reprezentând diferențe de taxe vamale și comision vamal stabilite suplimentar prin Actele constatatoare.

Aferent datoriei vamale stabilită suplimentar, organele vamale prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale au stabilit ca datorate dobanzi și majorări de întârziere determinate de la data scadentei debitului respectiv data declarațiilor vamale de export și până la 15.06.2005.

Petenta contestă majorările de întârziere calculate prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale susținând că sunt nelegale întrucât

datoria vamala stabilita prin Actele constatatoare a fost achitata inaintea termenului scadent de 7 zile mentionat la cap VI in actele constatatoare.

In speta, sunt aplicabile prevederile art.109 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care precizează:

-art.109 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

Majorarile de intarziere au fost calculate potrivit prevederilor art.115 alin.(1) si alin.(5) din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G.nr.20/2005 pentru modificarea si completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care precizează:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Organul vamal a calculat majorari de intarziere aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin actele constatatoare de la data scadentei datoriei vamale respectiv de la data exportului produselor compensatoare in baza declaratiei vamale de export si "declaratiei pe factura "date pe proprie raspundere de catre petenta, avand in vedere prevederile art.15 alin (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituirea unei asocieri între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte coroborat cu prevederile art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, mai sus enuntate, pana la data de 15.06.2006.

Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, au fost întocmite potrivit prevederilor art.86 lit.c) din O.G nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate și întrucât petenta prin contestația formulată isi insuseste obligatia de plata pentru diferențele de taxe vamale și comision vamal calculate suplimentar prin actele constatatoare, se constată că în mod neîntemeiat aceasta contestă majorarile de intarziere aferente diferențelor de taxe vamale și comision vamal, calculate în mod legal de organele vamale, de la data scadentei debitului care este data realizarii exportului, pana la data controlului.

Astfel, urmează a se respinge contestația ca neintemeiata pentru suma reprezentand accesorii aferente diferențele de taxe vamale și comision vamal stabilite suplimentar prin acte constatatoare, potrivit principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Afirmatia petentului potrivit careia dobanzile si majorarile de intarziere stabilite prin Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale sunt nelegale intrucat datoria vamala stabilita prin Actele constatatoare a fost achitata inaintea termenului scadent de 7 zile mentionat la cap VI in actele constatatoare nu poate fi luata in

considerare in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat dobanzile si majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta a datoriei vamale si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv iar data scadentei diferentei reprezentand datorie vamala stabilita suplimentar prin actele constatatoare este data exportului de produse compensatoare potrivit prevederilor legale mai sus enuntate.

Din extrasele de cont prezentate de Biroul Vamal Brasov si existente in copie la dosarul cauzei rezulta ca diferenta de datoria vamala stabilita suplimentar prin actele constatatoare a fost incasata la bugetul statului la data de 20.06.2006 si nu la data exportului de produse compensatoare care este data scadentei datoriei vamale potrivit art.15 alin.(2) din Protocolul din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse origine și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte coroborat cu prevederile art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României iar accesoriile au fost calculate de la data exportului de produse compensatoare si pana la data de 15.06.2006.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse origine și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, art.141, art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.115 alin.(1) si alin și 186 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1. Declinarea competentei de solutionare a contestatiei formulata de SC X impotriva Instiintarii de plata in favoarea Biroului Vamal Brasov .

2.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC X, înregistrată la D.G.F.P.Brașov, pentru suma reprezentând majorari de intarziere aferente datoriei vamale stabilită suplimentar.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.